

## Arrest

nr. 330 964 van 13 augustus 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS  
Kroonlaan 88  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2025.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. F. JACOBS die verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 31 januari 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland in februari 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat aan haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 26 januari 2026 (administratief dossier, map 5, documenten, Griekse verblijfsvergunning).”*

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in

strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift haalt verzoekende partij aan dat zij kampt met problemen aan haar nieren als gevolg van een schietincident in Gaza. Uit de medische documenten die zij neerlegt, blijkt dat zij enkele keren geopereerd werd aan nierstenen, onder meer in november 2022 in Gaza en in oktober 2023 in Griekenland (administratief dossier, map 5, documenten, stuk 3 en 18 en NPO, p. 3-4). Uit deze documenten kan echter niet blijken dat een schietincident de oorzaak is van haar problemen of dat deze problemen een blijvend effect hebben. Zij stelt in België twee keer per week te worden opgevolgd door een dokter en zou medicatie nemen, maar legt hiervan geen stukken neer. In elk geval zijn er buiten de terugkerende nierstenen volgens verzoekende partij zelf momenteel geen andere problemen met haar nieren (NPO, p. 4). Haar nierproblemen verhinderden verzoekende partij niet van in Griekenland te werken alsook talloze reizen te maken. Zij verklaart zelf ook dat zij op dat moment geen ernstige nierproblemen had (NPO, p. 16). Tijdens die reizen zocht zij enkel medische hulp om meer zicht te krijgen op het ontstaan en terugkeren van haar nierstenen (NPO, p. 20). Hieruit kan aldus niet afgeleid worden dat de nierproblemen van verzoekende partij dermate ernstig zijn dat zij een invloed hebben op haar zelfstandig functioneren. Daarnaast verklaart verzoekende partij in het verzoekschrift plotseling ook dat zij zou kampen met psychologische problemen. Echter dient opgemerkt te worden dat verzoekende partij hieromtrent geen verklaringen afgelegd heeft, noch documenten voorlegt die dit kunnen aantonen. Hoewel er niet ontkend wordt dat de huidige situatie in Gaza een invloed kan hebben op de mentale toestand van verzoekende partij, toont zij niet concreet aan dat zij kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Waar verzoekende partij bovendien in het verzoekschrift eenvoudigweg beweert dat de bijzondere procedurele noden van verzoekende partij niet onderzocht werden, dient vastgesteld te worden dat deze wel degelijk beoordeeld werden, maar dat verzoekende partij aangaf gene bijzondere procedurele noden te hebben waardoor haar geen steunmaatregelen verleend werden (administratief dossier, map 7, DVZ, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Zij toont met bovenstaande dan ook niet aan dat zij kampt met medische of psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis van bovenstaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Verzoekende partij is een eenenveertig jarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland in februari 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat aan haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 26 januari 2026 (administratief dossier, map 5, documenten, Griekse verblijfsvergunning). Dit is in overeenstemming met de algemene informatie waaruit blijkt dat verblijfsvergunningen voor personen met de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA, “Country Report Greece. Update 2023”, juni 2024, p. 243). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Het feit dat zij niet langer over haar Griekse documenten beschikt omdat zij deze weggegooid heeft, doet aan voorgaande geen afbreuk (NPO, p. 5). Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de algemene informatie betreffende de moeilijkheden bij het hernieuwen en verlengen van Griekse verblijfsdocumenten of het verkrijgen ervan bij een terugkeer naar Griekenland aangezien haar verblijfsvergunning nog geldig is tot en met 26 januari 2026.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij erin geslaagd is om in Griekenland steeds een dak boven haar hoofd te hebben. Nadat zij het opvangcentrum verliet, verbleef zij de eerste drie maanden na haar erkenning en in afwachting van haar documenten bij haar werkgever in Kos. Bovendien blijkt dat zij in Griekenland over alle nodige documenten beschikte. Zij had een Griekse verblijfsvergunning, een AFM en een AMKA en opende een bankrekening (NPO, p. 11-12 en administratief dossier, map 6, documenten, stuk 1). Nadat zij deze documenten bekomen had, huurde zij een appartement samen met enkele andere Palestijnen in Athene (NPO, p. 8). Zij legt hiervan het huurcontract en haar inschrijvingscertificaat bij de gemeente van Athene neer (administratief dossier, map 6, documenten, stuk 6 en 7). Verder blijkt ook uit haar verklaringen dat verzoekende partij toegang had tot taallessen in Griekenland. Zij stopte hier echter mee omdat zij zich niet kon concentreren wegens de situatie van haar familie in Gaza (NPO, p. 20). Zij kan aldus niet zonder meer stellen dat zij in Griekenland geen mogelijkheid had om de Griekse taal te leren. Ondanks de taalbarrière was verzoekende partij bovendien in staat om werk te vinden in Griekenland. Zij werkte in Kos als imker en daarna werkte zij in Athene gedurende een jaar legaal bij een schoonmaakbedrijf (NPO, p. 8 en 12). Zij legt documentatie van haar belastingen neer alsook een certificaat van haar werkgever (administratief dossier, map 6, documenten, stuk 4). Verder kan opgemerkt worden dat verzoekende partij een grote financiële zelfredzaamheid vertoont. Na de ontvangst van haar Grieks paspoort en na afronding van haar operatie in Griekenland heeft zij

meerdere reizen gemaakt, die zij verklaart zo goed als volledig zelf bekostigd te hebben (NPO, p. 9-10 en 13-18). Zij reisde in december 2023 van Griekenland naar België voor een familiebezoek en in januari 2024 van België naar Jordanië, op zoek naar haar halfbroer alsook financiële hulp voor haar familie in Gaza. Vanuit Jordanië keerde zij kort terug naar Griekenland, om de stand van haar procedure gezinshereniging na te gaan, waarna zij in februari 2024 naar Qatar trok, opnieuw om financiële hulp voor haar familie in Gaza te zoeken. Vanuit Qatar kwam zij in maart 2024 terug naar België om de ramadan te vieren bij haar neven, waarna zij in april naar Mekka in Saoedi-Arabië trok om op bedevaart te gaan. Van Saoedi-Arabië kwam zij terug naar België waarna zij weer naar Griekenland reisde, om haar procedure voor gezinshereniging nog eens op te volgen en er weer enkele maanden te wonen en werken. In augustus 2024 ging zij een week naar Turkije om een familielid te bezoeken die daar in het ziekenhuis lag en in oktober 2024 bezocht zij Egypte omdat zij hoorde dat de grens in Rafah zou opengaan. Zij maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Verzoekende partij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien dat haar grootste probleem in Griekenland eigenlijk de moeizame procedure van gezinshereniging was (NPO, p. 19). Waar verzoekende partij aldus kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden voor gezinshereniging in Griekenland, kan niet worden ingezien op welke wijze zij dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig zou kunnen aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten verzoekende partij evenmin aantoont dat zij deze kritieken in dit verband niet kon of kan doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving haar terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Verzoekende partij verwijst enkel op algemene wijze naar racisme, maar haal geen concrete, persoonlijk voorvallen aan.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift nog de situatie in Gaza aanhaalt, dient opgemerkt te worden dat zij hier niet dienstig naar kan verwijzen aangezien in deze procedure haar situatie beoordeeld wordt ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming heeft, namelijk Griekenland.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden

*blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 juni 2025 staat het volgende vermeld:

*"Tolk 1871 legt de eed af en tolkt Arabisch*

*De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*

*VzP legt een aanvullende nota neer met stukken inzake haar nierproblemen, psychologische problemen, attesten van een psycholoog, psychiater en medicatie die ze inneemt. Ze heeft veel familieleden verloren.*

*De kamervoorzitter wijst op de technische kwestie van de lange neergeschreven repliek met vraag tot horen.*

*VzP stelt dat ze het de volgende keer veel korter zal houden maar anderzijds dat het BJB Brussel dit verlangt zoniet worden de toegekende punten voor bijstand gehalveerd want een niet-gemotiveerde vraag tot horen leidt tot deze sanctie. Ze beseft dat ze ergens op de grens loopt tussen de procedure IB en de aanvraag art. 9ter met eventuele cassatieproblemen.*

*De grens tussen gewone procedurele noden (beperkt tot het gewone onderhoud) en VzP haar beleefde zeer moeilijke toestand in Griekenland met het al dan niet aan de bak komen, formeel of niet-formeel, voor de werkgevers daar is het precies een slavenmarkt: ze kiezen er de ogenschijnlijk sterkste, fitste, grootste uit. Voor haar met haar medische en psychische problemen weegt dit enorm zwaar cf. ook de gruwelijkheden die dagelijks te zien zijn uit Gaza. Zelfs zonder psychologische documenten is het duidelijk dat zij met een trauma zit, zelfredzaamheid is veraf als de balans moet opgemaakt worden inzake het al dan niet terugsturen. Ook het CGVS ontkent niet dat dit geen sinecure is. VzP met al haar problemen terugsturen betekent een risico op verregaande deprivatie. Ze moet bovendien haar documenten vernieuwen wat een lange wachttijd inhoudt en in Griekenland weten ze intussen maar al te goed wie er zich in het buitenland bevond i.c. zit er*

*uitgewisselde info van 2023 in haar dossier. Dit laat zich mogelijks voelen bij politiecontroles die aanleiding kunnen zijn voor geweld en agressie: ook daar is een domiciliecontrole nodig bij aanvraag (nieuwe) documenten. Intussen is het evenzeer duidelijk dat Griekenland geen terugkeerders (BIP en Dublingevallen) meer willen toelaten, Duitsland is hiermee begonnen. Ze wijst op het document van 1 juni '25 inzake supra stop, dit is helemaal niet onderzocht i.c. VzP was UNRWA en vraagt nu internationale bescherming, zoniet een vernietiging omwille van het gebrek aan informatie. Ze wijst op haar hospitalisatie op 6 maart 2025, de noodzakelijke 2-maandelijkse nier-controles, de behandeling om het 1,5 jaar (nu al reeds 3 operaties en 5 lazer-behandelingen voor haar nieren die geplet werden door betonstukken bij een bombardement). Ze stelt niet te slapen, nachtmerries te hebben, al 50 familieleden verloren te hebben, waaronder kinderen en een broer. Gezinshereniging is niet gelukt in Griekenland, er is daar geen medische verzorging, hier hoopt ze op verdere medische behandeling en gezinshereniging.”*

#### 4.2. Verzoek tot horen

In haar zeer uitgebreide en lijvige vraag tot horen van 30 april 2025 haalt verzoekende partij allerhande informatie en argumentatie aan, zoals een artikel over posttraumatische stressstoornis (PTSS), de mentale gezondheid van Palestijnen in België, documentatie inzake haar eigen gezondheidsproblemen (nierproblemen), en info over de (administratieve en socio-economische) situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer en de voor hen in Griekenland vereiste documenten (AFM, AMKA,...).

In dit verband dient evenwel te worden onderstreept dat, zoals hoger reeds wordt opgemerkt in punt 2 van het arrest, een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet uitsluitend tot doel heeft mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de betrokkene echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen, argumenten of informatie aan te voeren. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Verzoekende partij gaat hieraan volledig voorbij.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk. Verzoekende partij had overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet door middel van een aanvullende nota tot de sluiting der debatten nieuwe elementen ter kennis te brengen, waarbij wordt benadrukt dat het dus om “nieuwe elementen” moet gaan (zie het volgende punt hieronder).

#### 4.3. Aanvullende nota

Voor de zitting van 12 juni 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer.

Gevoegd bij die nota zitten enkele stukken die verzoekende partij in de aanvullende nota omschrijft als: *“Een medisch dossier ivm haar nierenproblematiek dat naar haar bijzondere kwetsbaarheid wijst”*. Na nazicht van de stukken, onder meer medische stukken van een ziekenhuis in Vilvoorde, blijken die documenten te dateren van o.a. 9 januari 2025, 4 februari 2025 en 6 maart 2025, doch verzoekende partij heeft aldus tot de dag van de zitting gewacht om deze neer te leggen, zonder enige uitleg te verschaffen waarom zij die stukken niet eerder heeft overgemaakt. Immers de medische attesten van 9 januari 2025 en 4 februari 2025 dateren van voor het indienen van het verzoekschrift.

Op de zitting van 12 juni 2025 legt verzoekende partij nog een bijkomende (aanvullende) nota neer met hierbij gevoegd documenten die ze -in zoverre het handschrift leesbaar is- aanduidt als volgt:

*“1) Motiveringsbrief van verzoeker*

*2) verslag Dr. M. 8/4/25*

*3) Lijst van de overleden familieleden (50) & documenten van gewonde familieleden*

*4) UNRWA registratie*

*5) photo's van overleden en gewonde familieleden*

*6) medische verslagen inzake verzoeker ov 11/21; 14/11/22/ 3/03/2025 – 09/01/25;*

*7) analyse*

*8) voorschrift*

*9) medisch verslag 01/01/21 – 09/01/21”.*

Ook hier dateren bepaalde van de bijgebrachte medische rapporten van 2021 en 2022 en dus van voor het indienen van haar verzoekschrift van 17 februari 2025. Wederom verschaft de verzoekende partij geen uitleg waarom ze voormelde stukken pas ter terechtzitting neerlegt.

De Raad ziet niet in en verzoekende partij licht niet toe en toont niet aan waarom zij die stukken die van ervoor, en zelfs jaren ervoor dateren, niet bij haar verzoekschrift kon bijbrengen. Dit geldt des te meer aangezien verzoekende partij haar verzoekschrift al extreem uitgebreid is en uit ruim 195 pagina's bestaat.

Er wordt op gewezen dat de procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet bedoeld is om door middel van een aanvullende nota de middelen uit het verzoekschrift uit te breiden. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen, in de zin van elementen die zij onmogelijk eerder konden aanbrengen, alsnog in een aanvullende nota aan te reiken. Anders komen de rechten van verdediging van de verwerende partij in het gedrang omdat deze onmogelijk kan overgaan tot een grondige analyse van de aangebrachte elementen. Middelen, ook indien deze de openbare orde raken, moeten, teneinde de rechten van de verdediging van de andere partij(en) te vrijwaren, in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen.

Aanvullende nota's dienen niet als en kunnen, net als evenmin de vraag tot horen, niet (dienstig) worden aangewend als uitbreiding van het ingediende verzoekschrift. Hoe dan ook zijn de door verzoekende partij aangebrachte documenten niet van aard om een ander licht te werpen op de in de beschikking van 15 april 2025 opgenomen grond.

5. Verzoekende partij brengt, met voormeld betoog ter terechtzitting en elementen bij aanvullende nota's aangehaald, geen concrete en dienstige argumenten of elementen aan die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 15 april 2025.

#### 5.1. Algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland

Recente informatie in het dossier inzake de situatie van begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland, waaronder de meest recente versie van het rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, bevestigt de zeer moeilijke situatie van Griekse statushouders waarop reeds werd gewezen in voormelde beschikking.

In zijn beschikking erkent de Raad dat uit de eerder bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

De kernvraag is of de door de verzoekende partij bijgebrachte nieuwe informatie in haar aanvullende nota's, waarnaar wordt verwezen ter terechtzitting, toelaat anders te oordelen met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming in Griekenland genieten dan hetgeen uiteengezet in de beschikking, en zodoende een nieuw feit/element vormt in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat in de verschillende rapporten de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland wordt onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden.

Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij dergelijke administratieve obstakels veel begunstigten ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als onderdanen (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Het al dan niet beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) is belangrijk voor de vraag of begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland het risico lopen dakloos te worden en, in dat geval, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is een voorwaarde voor het verkrijgen van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of zelfs het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) mogelijk maakt. De afgifte van een AMKA vormt dan weer een voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Volgens de ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen laat weten.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd van de afgifte van hun ADET. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken.

Meerdere bronnen geven aan dat de begunstigten van een internationale beschermingsstatus zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor begunstigten zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat in de eerste plaats de huisvestingsproblematiek betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van begunstigten van een internationale beschermingsstatus wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het enige officiële integratieprogramma in Griekenland, dat betrekking had op de periode van juli 2019 tot juli 2022, is het programma van HELIOS (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*), opgezet door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) in samenwerking met een aantal niet-gouvernementele organisaties. Dit programma liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. De nieuwe versie van het programma, HELIOS+, is formeel aangekondigd, maar nog niet uitgerold op heden (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland zeer groot. Terugkeerders krijgen ook geen huisvesting of andere materiële hulp bij aankomst in Griekenland waardoor ook zij blootgesteld blijven aan een risico op dakloosheid na hun terugkeer naar Griekenland (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36). Begunstigten van een internationale beschermingsstatus kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De



toegang tot deze opvangcentra kan voor begunstigden van internationale bescherming door tal van factoren, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt, in de praktijk beperkt zijn (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. Zij moeten echter wel over een geldige verblijfsvergunning, een actieve AFM en een actieve AMKA beschikken (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 34). Volgens de AMKA-verordening kunnen mensen die internationale bescherming krijgen hun AMKA alleen activeren door een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat te laten zien dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt mensen die internationale bescherming krijgen dus anders dan Griekse en EU-burgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Daardoor kunnen statushouders die geen legale baan hebben, geen actieve AMKA krijgen en worden ze helemaal uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning voor een actieve AMKA volgens de AMKA-verordening voor flinke problemen voor mensen in de praktijk, omdat de AMKA wordt gedeactiveerd als je niet meer legaal in het land verblijft. Wat betreft deactivering vanwege illegaal verblijf in het land, gebeurt dit automatisch op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA (zie rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24). In de praktijk moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel begunstigden van een internationale beschermingsstatus zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld ("*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, biedt de wet personen die internationale bescherming genieten toegang tot sociale voorzieningen zonder onderscheid te maken tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Bovendien moeten personen die internationale bescherming genieten dezelfde rechten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor eigen onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de Richtlijn 2011/95/EU omgezet heeft. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1, van Richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij begunstigden *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om toegang te krijgen tot sociale uitkeringen in Griekenland, moet een persoon die internationale bescherming geniet minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf ("*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274). Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijks kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto*-uitsluiting van begunstigden van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen.

Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland echter nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (rapport "*Beneficiaries of international*

protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor de begunstigden van een internationale beschermingsstatus om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen, die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. In de praktijk sluit een dergelijke bepaling veel begunstigden, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven, uit. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten begunstigden van internationale bescherming in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA en een bankrekening hebben (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben personen die internationale bescherming genieten, gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van personen met internationale bescherming tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren.

Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden, wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats/adres kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist het voorleggen van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld. De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om dit AMKA te verkrijgen, moet de begunstigde de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET beïnvloeden de afgifte van het AMKA, waardoor begunstigden de voor de toegang tot het gezondheidszorgsysteem vereiste documenten worden onttrokken. Daarnaast blijkt ook dat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag die volgt op het vervallen van de geldigheid van de

verblijfsvergunning, bij gebrek aan hernieuwing of verlenging ervan (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2024, p. 19-20).

Uit de door de partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Verzoeken om verlenging van een ADET moeten uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de asiendienst worden ingediend. Wanneer de vergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Begunstigden die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigten. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor begunstigten die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor begunstigten die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als begunstigten in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt blijkt ook dat de aanvragen om verlenging nog steeds per e-mail bij de asielautoriteiten kunnen worden ingediend en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 246; rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen begunstigten van internationale bescherming die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen, twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de aanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal aanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, lijkt het erop dat deze fase van de procedure enkele maanden kan duren. Tijdens deze periode ondervinden begunstigten dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precarie situatie terechtkomen. Als begunstigten een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens ongeveer 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun nieuwe verblijfstitel. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de begunstigde zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De begunstigde moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een begunstigde van internationale bescherming die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming

indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde ADET te vermijden en aldus niet in een precare situatie terecht te komen.

Wanneer de ADET verstreken is, krijgt de betrokkene bij het indienen van de verlengingsaanvraag geen documenten om dit aan te tonen. Bijgevolg hebben statushouders tot de afgifte van de nieuwe ADET geen middelen om hun status aan te tonen. Op aanvraag kan de betrokkene wel een “certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus” of een “certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming” verkrijgen. Dit certificaat is echter op geen enkele manier een vervanging voor de ADET en is totaal niet effectief gebleken om betrokkenen toegang te geven tot hun rechten als statushouder terwijl ze wachten op de verlenging van hun ADET. Dit is in tegenstelling tot hetgeen de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en het IOM een programma opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving en voorzien in huisvesting (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 37).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgde gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal begunstigten van internationale bescherming gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enig andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (“*Country Report: Greece. Update 2023*” van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Verschillende instellingen, waaronder de Ombudsman, de nationale Commissie voor de Mensenrechten, de Europese Commissie, het Asielagentschap van de Europese Unie en de autoriteiten van andere lidstaten, hebben al hun bezorgdheid geuit over de administratieve moeilijkheden waarmee begunstigten van een internationale beschermingsstatus bij hun terugkeer naar Griekenland worden geconfronteerd en over de impact ervan op hun levensomstandigheden (rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2024, p. 14). Toch blijven er langdurige vertragingen bestaan bij de behandeling van deze dossiers, met rechtstreekse gevolgen voor de situatie van wie uit andere lidstaten wordt gerespatieerd.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ten slotte dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een begunstigde van een internationale beschermingsstatus die nog niet in het bezit is gesteld van een ADET of wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, de politieke visie van de Griekse autoriteiten die zich richten op de zelfredzaamheid van de begunstigten van internationale bescherming, de tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan

tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat vele begunstigden binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Ofschoon de door de verzoekende partij per aanvullende nota's aangebrachte informatie actueler is dan en recentere cijfers bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoekende partij dus niet aan dat elke begunstigde van internationale in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. Een individuele beoordeling van verzoekende partij haar concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Er dient nog te worden opgemerkt dat in zoverre de door verzoekende partij bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, dit verschilt van de situatie van verzoekende partij aangezien zij in Griekenland reeds internationale bescherming verkreeg. Zij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in Griekenland.

## 5.2. Persoonlijke situatie van verzoekende partij

5.2.1. In de beschikking van 15 april 2025 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonbaar dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt.

De Raad herneemt kort enkele bevindingen van de beschikking:

- Verzoekende partij is een eenenveertigjarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid;

- Ze werd in Griekenland in februari 2023 als vluchteling erkend en verkreeg er een Griekse verblijfsvergunning die nog geldig is tot 27 januari 2026;
- Uit verzoekende partij haar verklaringen blijkt dat zij zich goed kon handhaven in Griekenland: ze had er steeds huisvesting, beschikte er over de nodige Griekse documenten zoals haar Griekse verblijfsvergunning, AFM en AMKA en opende er een bankrekening en kon na het bekomen van die documenten een appartement huren samen met enkele andere Palestijnen in Athene, ter staving waarvan ze het huurcontract en inschrijvingscertificaat in Athene bijbrengt, ze had in Griekenland toegang tot taallessen waarmee ze zelf uit eigen beweging stopte en ze was in staat om werk te vinden in Griekenland, zoals een jaar lang legaal werk bij een schoonmaakbedrijf hetgeen ze eveneens staft met documentatie van haar belastingen en een certificaat van haar werkgever;
- Verzoekende partij vertoont een grote financiële zelfredzaamheid, hetgeen o.a. blijkt uit haar vele reizen vanuit en terug naar Griekenland;
- Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat haar grootste probleem in Griekenland eigenlijk de moeizame procedure van gezinshereniging was.

5.2.2. Verzoekende partij slaagt er met haar algemene en deels herhalende argumentatie ter zitting en de bij aanvullende nota's aangebrachte elementen niet in om aan voormelde bevindingen afbreuk te doen.

Ze gaat niet of nauwelijks concreet in op voormelde en de overige in de beschikking gedane vaststellingen, en laat hoe dan ook na middels concrete en valabele argumenten en elementen hierop een ander licht te werpen.

Ze betwist op geen enkel moment dat, zoals blijkt uit haar verklaringen alsook uit enkele documenten die ze neerlegt, ze in Griekenland steeds een dak boven haar hoofd had en ze na het verkrijgen van de nodige documenten er een appartement kon huren, dat ze toegang had tot taallessen en tot werk, zoals het werk dat ze op legale wijze een jaar lang bij een schoonmaakbedrijf deed en dat ze financieel voldoende zelfstandig, zelfredzaam en vermogend was om in 2023 en 2024 verschillende keren te reizen, zoals in de beschikking wordt uiteengezet: *“Verder kan opgemerkt worden dat verzoekende partij een grote financiële zelfredzaamheid vertoont. Na de ontvangst van haar Grieks paspoort en na afronding van haar operatie in Griekenland heeft zij meerdere reizen gemaakt, die zij verklaart zo goed als volledig zelf bekostigd te hebben (NPO, p. 9-10 en 13-18). Zij reisde in december 2023 van Griekenland naar België voor een familiebezoek en in januari 2024 van België naar Jordanië, op zoek naar haar halfbroer alsook financiële hulp voor haar familie in Gaza. Vanuit Jordanië keerde zij kort terug naar Griekenland, om de stand van haar procedure gezinshereniging na te gaan, waarna zij in februari 2024 naar Qatar trok, opnieuw om financiële hulp voor haar familie in Gaza te zoeken. Vanuit Qatar kwam zij in maart 2024 terug naar België om de ramadan te vieren bij haar neven, waarna zij in april naar Mekka in Saoedi-Arabië trok om op bedevaart te gaan. Van Saoedi-Arabië kwam zij terug naar België waarna zij weer naar Griekenland reisde, om haar procedure voor gezinshereniging nog eens op te volgen en er weer enkele maanden te wonen en werken. In augustus 2024 ging zij een week naar Turkije om een familielid te bezoeken die daar in het ziekenhuis lag en in oktober 2024 bezocht zij Egypte omdat zij hoorde dat de grens in Rafah zou opengaan.”*

Op basis hiervan kan bezwaarlijk gesteld worden dat verzoekende partij haar situatie in Griekenland in 2023 en 2024, de jaren voor haar laatste vertrek uit Griekenland en zoveelste bezoek aan België waar ze, na hier eerder in december 2023 en maart 2024 op familiebezoek te zijn geweest, pas bij een derde bezoek eind november 2024 om internationale bescherming verzocht, er een was van zeer verregaande materiële deprivatie zoals bedoeld door het Hof van Justitie in de eerder aangehaalde relevante rechtspraak.

Uit verzoekende partij haar verklaringen en documenten blijkt geenszins dat zij in Griekenland om redenen buiten haar wil en eigen keuze om niet in staat was om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en dat haar situatie er negatieve gevolgen had voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling bracht die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, doch integendeel. Verzoekende partij wist zich er goed te handhaven, ze had toegang tot de aan haar internationale beschermingsstatus voortvloeiende rechten en voordelen, zoals inzake o.a. huisvesting, werk en taalonderwijs. Nergens blijkt uit en verzoekende partij toont niet aan dat de internationale bescherming die zij in Griekenland verkreeg niet toereikend was. De vaststelling dat verzoekende partij na haar reizen vanuit Griekenland in de periode 2023-2024 naar België en Jordanië, Qatar, Saoedi-Arabië en België en Turkije telkens terugkeerde naar Griekenland vormt bovendien een tegenindicatie in die zin.

Het gegeven dat verzoekende partij de voorbije 2 jaar in België op familiebezoek kwam, maar toen geen verzoek om internationale bescherming indiende, maar naar Griekenland terugkeerde en zij pas bij haar laatste en derde komst naar België in november 2024 in België een verzoek om internationale bescherming indiende, dit blijktens haar verklaringen omdat zij het afwachten van de procedure gezinshereniging in

Griekenland beu was, is eveneens een duidelijke indicatie dat haar situatie als statushouder in Griekenland geenszins van die aard is dat zij nood heeft aan internationale bescherming in België.

Dat de wetgeving inzake gezinshereniging binnen de EU verschilt afhankelijk van lidstaat tot lidstaat, en dat in Griekenland de procedure gezinshereniging die verzoekende partij er indiende lang duurde, toont allerm minst aan dat haar situatie in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming er een was van zeer verregaande materiële deprivatie of dat deze situatie bij terugkeer naar Griekenland dreigt.

### 5.2.3. Kwetsbaarheid

In tegenstelling tot wat verzoekende partij ter zitting en in haar aanvullende nota's aanvoert en benadrukt kan uit haar medische situatie, zoals die uit de bijgebrachte medische documenten blijkt, geen bijzondere kwetsbaarheid blijken in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, namelijk dat haar gezondheidssituatie (op fysiek en psychisch vlak) haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoekende partij blijkt al zeer lang met nierproblemen te kampen, die er blijkens haar verklaringen kwamen na een geweldsincident in Gaza een tiental jaar voor haar vertrek naar Griekenland. Zij lijdt al jarenlang aan die nierproblemen, die uitgebreid met stukken worden gestaafd, en werd er de voorbije jaren op regelmatige basis medisch voor opgevolgd. In de neergelegde "motiveringsbrief van verzoeker", staat in dit verband te lezen: *"Ik raakte gewond door raketten van Hamas die hun doel misten in het noorden van de Gazastrook in 2012. Door dit letsel, dat ik opliep tijdens mijn werk in de bijenstal, heb ik last van niercomplicaties en functioneren mijn nieren nu volgens de beoordeling van een gespecialiseerde arts nog maar voor 30 %. Dit nierfalen leidt tot de chronische en voortdurende vorming van nierstenen"*.

De uitvoerig gedocumenteerde problemen van verzoekende partij met haar nieren en de verminderde werking ervan en benodigde medische opvolging, kent zij dus klaarblijkelijk reeds een 23- tal jaar oftewel meer dan de helft van haar leven. Uit haar verklaringen en gedragingen blijkt echter allerm minst dat deze haar verhinderen om zelfstandig te leven en in haar levensonderhoud te voorzien, waarbij wordt herhaald dat verzoekende partij als statushouder in Griekenland werk en huisvesting had en zij er de mogelijkheid had om de Griekse taal te leren. Hieruit blijkt dat verzoekende partij inspanningen deed om zich in de Griekse samenleving zodoende te integreren, en haar gezondheidssituatie liet dit dus toe. Dat dit heden *anno* 2025 niet meer mogelijk zou zijn voor verzoekende partij bij terugkeer naar Griekenland en dat zij omwille van haar nier- dan wel andere problemen over een bijzondere kwetsbaarheid zou beschikken dermate dat zij de aan haar status verbonden rechten en voordelen niet langer zou kunnen laten gelden en ze niet in haar levensbehoeften zou kunnen voorzien, blijkt nergens uit (de bijgebrachte stukken) en wordt op generlei wijze *in concreto* aangetoond.

Met betrekking tot de fysieke medische klachten, blijkt bovendien uit verzoekende partij haar eerdere verklaringen dat zij als statushouder in Griekenland toegang had tot de gezondheidszorg daar. Ze bevestigt dit bovendien in de al hoger aangehaalde motiveringsbrief, waarin ze o.a. schrijft: *"Ik heb acht operaties ondergaan om nierstenen te verwijderen, hetzij door middel van een operatie, hetzij door middel van een laserbehandeling in Gaza, Egypte en Griekenland, en ik had een operatie gepland in het ziekenhuis van Vilvoorde op 6 maart 2025"*.

Dat er in Griekenland geen medische verzorging is, zoals door de advocaat van verzoekende partij tijdens de zitting wordt aangevoerd, strookt aldus niet met verzoekende partij haar eigen eerdere verklaringen en ervaringen. Dit weet derhalve allerm minst te overtuigen. Het op een dergelijke algemene wijze tegenspreken van eerdere door de persoon van verzoekende partij zelf afgelegde alsook neergeschreven verklaringen, vormt geenszins een ernstige, laat staan dienstige repliek op de beschikking.

In voormelde 'motiverings'brief voegt de verzoekende partij er evenwel aan toe: *"Op 13/10/2023 onderging ik een operatie in Griekenland en vond er een medische fout plaats in het ziekenhuis als gevolg van een medische nalatigheid tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis. Dit incident is gedocumenteerd met foto's en werd veroorzaakt door medische nalatigheid. (...) Ik vrees voor mijn leven als ik naar Griekenland word teruggestuurd vanwege medische nalatigheid"*. In dit verband wordt vastgesteld dat evenwel geen objectief bewijs voorligt dat verzoekende partij daadwerkelijk het slachtoffer werd van een medische nalatigheid in Griekenland zoals ze beweert. Bovendien toont ze niet aan dat in het geval er effectief sprake was van een medische fout / nalatigheid zij dit in Griekenland niet via de officiële geijkte kanalen kon aanvechten, laat staan dat hiertoe geen mogelijkheid zou bestaan. Als er al effectief van een medische nalatigheid sprake is, blijkt niet dat verzoekende partij zich heeft geïnformeerd naar juridische dan wel andere mogelijkheden om dit ergens officieel aan te vechten, laat staan dat zij hiertoe effectief inspanningen heeft gedaan. Hoe dan ook

blijkt uit haar verklaringen duidelijk en afdoende dat zij in Griekenland als statushouder toegang had tot de Griekse gezondheidszorg. Dat dit heden bij een terugkeer niet langer meer zou zijn en dat zij in Griekenland voor haar leven te vrezen heeft omwille van die beweerde eenmalige medische nalatigheid jaren geleden in oktober 2023, blijkt nergens uit. Verzoekende partij maakt dit op generlei wijze *in concreto* aannemelijk.

Wat de psychologische situatie van verzoekende partij betreft, werd hierop eerder ook al ingegaan in de beschikking. Thans wordt herhaald en benadrukt dat geenszins ontkend wordt dat de huidige situatie in Gaza een invloed kan hebben op de mentale toestand van verzoekende partij, hetgeen begrijpelijk en menselijk is. Echter, verzoekende partij toont niet aan dat zij kampt met psychologische problemen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Het neergelegd psychiatrisch verslag van 8 mei 2025 bevat evenmin enige indicatie in die zin. Hierin staat o.a. te lezen dat verzoekende partij zich heel moe voelt, dat ze afkomstig is uit Gaza, dat haar vader nog leeft en 4 vrouwen heeft en hun gezin uit 44 personen bestaat waarvan er 3 zijn overleden in de oorlog, dat verzoekende partij al 38 familieleden verloren heeft, dat ze zich niet goed voelt en niet kan slapen en eten en mensen blijven doodgaan in Gaza en voorts onder meer dat ze het eten in het centrum niet goed vindt. Uit het verslag blijkt ook dat haar medicatie wordt voorgeschreven. Er ligt verder geen informatie voor, zoals over een eventuele verdere behandeling. Hoe dan ook blijkt nergens uit dat verzoekende partij getraumatiseerd is en niet zelfredzaam, laat staan in die mate dat zij niet in staat is of kan worden geacht om als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland haar rechten er te laten gelden en in haar levensbehoeften te voorzien.

In acht genomen het geheel van de bijgebrachte documentatie inzake de gezondheidssituatie van verzoekende partij en de opvolging ervan de voorbije jaren in België, op fysiek en psychologisch vlak, blijkt aldus geen bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in voormelde zin zoals omschreven door het Hof van Justitie in de al aangehaalde relevante rechtspraak en uiteengezet in de beschikking, in punt 4. Verzoekende partij werpt hiermee aldus geen ander licht op hetgeen eerder hierover in de beschikking werd opgemerkt. In zoverre zij op zitting en in haar aanvullende nota's het tegendeel voorhoudt, overtuigt zij hierin niet.

5.2.4. Verzoekende partij houdt voorts ter zitting een uitgebreid betoog over de algemene situatie in Griekenland (in en bij terugkeer) voor statushouders, waarmee ze evenwel geen afbreuk doet aan hetgeen hoger en eerder op grond van de beschikbare landeninformatie werd vastgesteld voor wat enerzijds de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland betreft en anderzijds haar eigen, persoonlijke situatie, levensomstandigheden en ervaringen als statushouder in Griekenland.

Betreffende de opmerking dat voor werkgevers in Griekenland het precies een slavenmarkt is, daar ze er de ogenschijnlijk sterkste, fitste en grootste uitkiezen, wordt herhaald dat verzoekende partij in Griekenland lang op legale basis actief was op de arbeidsmarkt. Ze toont niet aan dat ze niet langer toegang heeft tot de Griekse arbeidsmarkt.

Waar verzoekende partij opnieuw de problematiek van het vernieuwen van de Griekse verblijfsdocumenten aanhaalt, kan worden verwezen naar hetgeen over die eerder al door haar aangehaalde argumentatie in de beschikking werd opgemerkt, met name in punt 5 waarbij wordt herhaald en beklemtoond dat verzoekende partij haar Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot en met 26 januari 2026.

Hieraan wordt nog toegevoegd dat het feit dat verzoekende partij, zoals ze eerder verklaarde, bij haar laatste aankomst in België (Zaventem) doelbewust haar Griekse documenten vernietigde, een indicatie is dat zij weinig of geen waarde aan die stukken hecht en het getuigt van weinig appreciatie ten aanzien van de lidstaat van de Europese Unie, *in casu* Griekenland, die haar die internationale bescherming toekende, *nota bene* dezelfde bescherming die zij korte tijd later hier in België opnieuw verzocht. Bovendien verzaakt verzoekende partij hiermee aan de medewerkingsplicht die op haar rust door bewust na te laten en opzettelijk te verhinderen alle nuttige en essentiële elementen in het kader van haar beschermingsverzoek aan de Belgische asielinstanties voor te leggen.

Met betrekking tot het algemeen betoog van verzoekende partij haar advocaat ter zitting dat de autoriteiten in Griekenland intussen maar al te goed weten wie er zich in het buitenland bevond, gelet ook op de uitgewisselde info van 2023 in het dossier, en dat dit zich mogelijks laat voelen bij politiecontroles die aanleiding kunnen zijn voor geweld en agressie, wordt vastgesteld dat verzoekende partij zelf nooit enig gewag heeft gemaakt van enig probleem in die zin bij de keren dat zij in de periode 2023 – 2024 vanuit het buitenland telkens terugkeerde naar Griekenland.

Wat betreft de argumentatie dat Griekenland aan Duitsland weigert om terugkeerders terug toe te laten, ligt geen informatie voor dat verzoekende partij zelf persoonlijk niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar en als begunstigde van internationale bescherming terug toegang te (kunnen) vinden tot het Griekse grondgebied. In dit verband wordt herhaald en beklemtoond dat verzoekende partij in het verleden reeds meermaals zonder enig probleem is teruggekeerd naar Griekenland. Dat opnieuw terugkeren niet mogelijk



zou zijn, wordt op generlei wijze aangetoond. Haar eigen persoonlijke ervaringen vormen daarentegen een indicatie van het tegendeel.

### 5.3. Gaza

Wat betreft verzoekende partij haar situatie in het verleden en de huidige situatie van familieleden in Gaza, wordt erop gewezen dat gelet op de internationale bescherming die verzoekende partij in Griekenland geniet, haar beschermingsverzoek in België ten aanzien van Griekenland dient te worden onderzocht en beoordeeld, zoals hier gebeurt.

Om die reden zijn, hoe ernstig en betreurenswaardig en gruwelijk de oorlogssituatie in Gaza heden ook is, de verwijzingen naar en bijgebrachte elementen over Gaza en de situatie van familie aldaar (waarvan vele familieleden zouden zijn overleden), ter staving waarvan vele foto's worden neergelegd bij aanvullende nota, niet dienstig.

Om diezelfde reden is ook de verwijzing naar verzoekende partij haar situatie in België alsook het betoog ter zitting over een UNRWA-registratie evenmin dienstig.

Te dezen is immers de situatie van verzoekende partij in en bij terugkeer naar Griekenland van belang en dient ten aanzien van die EU-lidstaat te worden getoetst, zoals hier gebeurt.

6. Bijgevolg wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M.HEIRBAUT, toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS